

Farní občasník

ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. VOJTĚCHA V OTROKOVICÍCH
ročník XXXV | číslo 2 | neděle 24. března 2024

Obsah čísla

Velikonoční program
v naší farnosti

Příprava na svátosti

Křížové cesty v postní době

Pozvánka na farní zábavu

Jak se chystá Misijní koláč

Prosme a bude nám dáno

O čem jednala ekonomická
rada farnosti v roce 2023

Poděkování a malá prosba

Exodus— duchovní cvičení

Kněži je potřeba ulehčit

Národní týden manželství
po otrokovicku

Akce turistického oddílu

Velikonoční inventura

Pletení ob vazů skončilo

Čas věnovaný druhým zachraňuje

Velikonoce jsou pro mě důkazem touhy Boha nabídnout člověku spásu skrze odpuštění hříchů do jeho posledního dechu. Letos se mi to opět připomnělo i díky naší Charitě, která se věnuje potřebným v mnoha oblastech. Jednou z nich bylo pořízení hrobu, do kterého se ukládají urny pro lidi bez domova, aby se zde za nimi mohli občas zastavit jejich kamarádi.

Ted' v březnu jsem byl opět zavolán k uložení urny jednoho mladého muže. Silným zážitkem pro mě bylo to, že se všichni kamarádi zesnulého, většinou lidé z ulice, přidali k modlitbě. Po úvodním zpěvu a zahájení byla představena činnost komunity Sant'Egidio ve Zlíně. Každé úterý vydávají její dobrovolníci jídlo a teplý čaj či kávu.

Jeden z nich nám povyprávěl, jak se se zesnulým setkal před třičtvrtě rokem. Tehdy jej při předávání jídla poprosil, jestli by mohl dostat také mléko a konzervu pro své dvě kočky, které mu spí v jeho přístřešku přímo na prsou. Když se druhý den přesvědčil, že skutečně v tom přístřešku kočky jsou, tak mu později k jídlu kupoval i mléko a konzervu pro kočky. Taky mu řekl: „Kdo má rád zvířata, má také rád lidi kolem sebe.“ Když se zdravotní stav zesnulého natolik zhoršil, že to vyžadovalo hospitalizaci v nemocnici, začal jej s kamarádem navštěvovat. Protože se dříve také bavili o jeho touze nechat se pokřtít, zavolali nemocničním kaplanům s prosbou o křest. Druhý den ten muž odešel na věčnost se svědectvím pro nás, že byl hodinu před svou smrtí pokřtěn.

Děkuji za toto silné svědectví o dobrovolné službě druhým nejenom v jejich životních potřebách, ale také děkuji za to, že dobrovolníci dokáží ve své službě nabídnout duchovní hodnoty.

Věřím, že Pán Bůh si náš čas, který věnujeme druhým při službě v kostele nebo mimo něj, dokáže použít pro své záměry. ■

O. Pavel Šupol

Aktuální přehled farních zpráv

Co nám připomínají Velikonoce

Velikonoce jsou největšími svátky a taky nejbohatšími na slavení liturgie. Připomínají nám poslední události Ježíšova života na této zemi, ale také jeho vítězství nad smrtí skrze své slavné vzkříšení. Protože Ježíš sám potvrdil, že na kříži položí život za naše hříchy, jsme pozváni završit postní dobu na Bílou sobotu večer slavením vigilie s obnovou svého křtu, kdy se předtím zřekneme právě hříchu a zla. Je to největší okamžik celého liturgického roku. Velikonoční neděle je již jen ozvěnou liturgie této noci, kdy Ježíš vstal z hrobu a po 40 dní se setkával se svými učedníky. To nám už bude připomínat doba velikonoční. ■

Velikonoční program v naší farnosti

Sv. Vojtěch		
Zelený čtvrtek 28. 3.	18:00	Mše sv. na památku Večeře Páně
	do 21:00	Adorace
Velký pátek 29. 3.	14:30	Pobožnost křížové cesty
	15:00	Velkopáteční obřady
Bílá sobota 30. 3.	9:00 – 19:00	Přístup k Božímu hrobu
	20:00	Velikonoční vigilie
Velikonoční neděle 31. 3.	7:30, 10:30	Mše svaté
Velikonoční pondělí 1. 4.	7:30	Mše svatá
Sv. Anna		
Velký pátek 29.3.	9:00	Pobožnost křížové cesty
Velikonoční neděle 31. 3.	9:00	Mše svatá
Velikonoční pondělí 1. 4.	9:00	Mše svatá

Křty: Tereza Beranová

Pohřby: Petr Chlud, Zdeněk Gottwald

Přípravy na svátosti

Letos se v naší farnosti připravuje 5 holek ze 3. třídy na 1. sv. přijímání. Spolu s nimi se ale taky individuálně připravuje dalších 5 kluků a holek z jiných tříd nebo jiné farnosti.

Zároveň běží od ledna příprava na biřmování, kdy se ve 3 skupinách schází 11 mladších, 10 starších biřmovanců a čtvrtou skupinu tvoří 15 těch, kteří již biřmování byli, ale neprošli třeba přípravou nebo si chtějí svou víru prohloubit.

Provázejme je svou modlitbou. ■

Autorem farních zpráv je P. Pavel Šupol, duchovní správce otrokovické farnosti.

Křížové cesty v postní době

Pobožnost křížové cesty neodmyslitelně patří k prožívání postní doby, i když se tuto modlitbu můžeme a máme modlit po celý rok i v soukromí. Je to jedinečný způsob, jak propojit to těžké v na-

šem životě s Kristem. Je příležitostí rozjít nad jeho utrpením a zároveň se s ním setkat ve svém srdci. V duchu doprovázíme Krista jeho strastiplnou cestou na Golgotu a vnímáme velikou lásku, kterou má ke každému z nás. Každá křížová cesta může změnit naše srdce a má vést k našemu duchovnímu užitku a k oslavě Boží. Můžeme Ježíše následovat v tom, jak On nás miloval, abychom projevovali lásku a péči potřebným.

Letos mě zaujala a hluboce zasáhla modlitba křížové cesty, kterou vedla skupinka Modliteb matek z Baťova. Do této modlitby vložily ženy utrpení nemocných a rozjímaly o tom, jak propojit utrpení nemocných s utrpením Ježíše. Modlitbu křížové cesty doplnil názorný příklad láskyplné péče dcery o nemocnou maminku, která na vozičku doprovázela tuto modlící se skupinku. Tuto dvojici můžeme často vidět v kostele. Modlitba vyvolala mnoho dalších otázek. Nemoc se neptá a přichází jako zloděj. Dokážeme kříž nemoci přimnout? Dokážeme být v roli nemocných

trpěliví? Cesta nemocných trvá někdy dlouhé roky, ubývá elánu, odvahy, trpělivosti. Dokážeme se ztotožnit s trpícím Ježíšem, a tak se mu přiblížit? Nebo se mu reptáním a vzdorem oddalujeme?

Poté následovala páteční mše svatá s udělením svátosti pomazání nemocných. Byla jsem moc potěšena, že se tedy i modlitby křížové cesty zúčastnilo velmi mnoho lidí, zvláště těch nemocných. Bylo moc dobré, že se modlila biblická křížová cesta, která odpovídala obrazům jednotlivých zastavení. Kéž bychom se ve farním kostele vždy modlili biblickou cestu a ne tradiční, když máme v našem kostele sv. Vojtěcha právě biblická vyobrazení.

Na nedělní modlitbě křížové cesty se mi zase líbilo, že součástí rozjímání nad Kristovými ranami bylo i díkůvzdání, kdy zaznělo: „Pane děkujeme Ti, že nám dáváš sílu nést naše osobní kříže. Děkujeme Ti za radost z Tvého narození, života a vzkříšení.“ Společná modlitba křížové cesty je tedy jedna z možností, jak dobře využít čas nám svěřený, jak prožívat postní období, aby pak mohlo při Velikonoční vigílii zaz-

nít naše společné, jásavé a radostné Aleluja. Přeji vám radostné Velikonoce. ■

Miloslava Zlatušková

Jak se chystá Misijní koláč

Každý rok v březnu se naše farnost zapojuje do akce zvané Misijní koláč. Je jednou z akcí Papežského misijního díla pro získání finančních příspěvků na šíření víry, pomoc dětem v bídě, podporu duchovního dorostu a kněží v misiích. Zákoupením koláčků, buchet či jiných dobrot přispíváme na misie. Letos se podařila vybrat úctyhodná částka 20 tisíc Kč. Velké poděkování patří všem, kdo se do příprav zapojili. Letos kromě holek z turistického oddílu pomohli také kluci.

Dlouhá léta se pečení účastnila také paní Anna Rafajová. V následujícím rozhovoru vzpomíná nejen na tuto akci, ale také na svá dětská léta a postní dobu strávenou v rodných Polešovicích.

Vy pekařky jste se vždy sešly v pátek po obědě a do večera bylo hotovo, jak takové pečení probíhalo?

Nejprve jsme si nachystaly věci na pečení, hlavně těsto. Nasypaly jsme mouku na vál, udělaly důleček, daly se tam kvasnice, cukr, zalélo se to teplým mlékem, vymísily jsme to, daly jsme tam vše, co tam patří – vejce, máslo, špetku soli, a nechaly to kynout. Mezitím se nachystala náplň. Jakmile těsto vykynulo, ukrajovaly jsme jej lžičkou a dávaly jsme do něj náplň – makovou, tvarohovou, povidlovou nebo ořechovou. Na plechu to pak zase chvilku kynulo, ná-

sledně se to dalo péct a po upečení jsme koláče ještě pocukrovaly.

Na tolik koláčků bylo nejspíš zapotřebí velké množství surovin, vzpomenete si přibližně na množství mouky či vajíček?

Vzpomínám si, že jsme spotřebovaly asi 60 vajec – byly domácí, nosila je Bohunka Ševečková. Dále asi 14 kg mouky, 6 litrů mléka, 25 balíčků kvasnic a 2 kg cukru. Zapotřebí byl také tuk (používaly jsme tuk Omega), vanilkový cukr a máslo na posypku. Na náplně jsme většinou spotřebovaly 10 ks tvarohu, 4 povidla a ořechy vždy někdo donesl.

Kolik druhů koláčků jste chystaly? Jaký druh byl váš nejoblíbenější?

Čím nás bylo víc, tím víc jsme toho mohly nachystat. Já jsem nejradši pekla malé kynuté koláčky.

Bylo zapotřebí dělat i nějaké přípravy doma nebo jste vše chystaly až společně v suterénu?

Holky to vždy všechno nakoupily. Doma jsme ale nic nepřipravovaly, vždy až v suterénu společně. Vzpomínám si na pečení s Helenkou Miklovou a jak nás bolely ruky, ať pan Mikl došel mísit. Pro nás to bylo náročné, tak nám pomohl. Taky nám pomáhala Martina Fabriková, ta donesla kuchyňského robota a bylo to rychlejší – vždy nám těsto nachystala a my jsme ho pak zpracovaly. Pekly jsme vždy společně, začaly jsme před schůzkami holek z turistického oddílu a ty nám pak pomáhaly – jedny chystaly těsto, druhé dávaly tvaroh a práce se hezky rozdělila. Na závěr se to skládalo do krabic, připálené kousky jsme připadně ostrouhaly.

Co vše jste pekly? A jakou činnost jste při tom nejčastěji zastávala?

Dělaly jsme různé koláčky, rohlíčky, šneky

a vše možné, co jsme si namyslely. Já jsem byla většinou u trouby.

Jste ráda, že jste se tak dlouho pečení účastnila? Co vás na tom bavilo nejvíce a co naopak nejméně?

Mě to bavilo, protože jsem mohla pro někoho něco udělat. Všechny jsme si tam rozuměly a bylo to moc hezké.

Pocházíte z Polešovic, kde jste strávila i své dětství. Měli jste tam případně podobnou akci?

V Polešovicích se nic takového nedělalo. Ale před postem jsme smažili koblihy. A to mi vydrželo dodnes. Každoročně dělám koblihy dětem a vnoučatům. Vždycky dám koblihy do každé rodiny.

Jak vypadala postní doba ve vaší rodině, když jste byla malá?

V postní době jsme drželi půst, chodili

jsme pravidelně na křížovou cestu. Dokonce i před vyučováním jsme to kolikrát stihli. Snažili jsme se být na sebe příjemní. Každý pátek, v postní době, se dodržoval půst od masa a měli jsme skromné, jednoduché jídlo.

A na závěr, jak se u vás trávily Velikonoce? Máte nějaký velikonoční zážitek?

Na Velikonoční neděli jsme měli vždy pečenou husu se zelím a knedlíkem. To bylo takové naše tradiční, slavnostní jídlo. Na Velikonoce u nás bylo veselo, protože nás chodilo hodně kluků šlahat. Prostřední sestra, na tu si vždy šli smlsnout, ona se schovávala. Už toho měla dost, tak jednou se schovala na půdu, ale oni ji tam našli. Dělal zubní instrumentárku, tak se schovala ještě líp a šla spát do zubařského křesla, kde ji nenašli, a měla z toho velikou radost. ■

Rozhovor připravili Kačka a Vojta Rafajovi

"Píše se rok 50 před Kristem. Celá Galie je okupována Římany... Celá Galie? Kdepak! Jedna vesnice, ve které sídlí neporazitelní Galové, nadále odolává uchvatiteli. Díky zázračnému elixíru, který jim dodává nadlidskou sílu."

XXII. SVATOVOJTĚŠSKÁ VESELICE

Asterix a Obelix

27. dubna 2024 v 19:30 hodin
ve velkém sále Otokovické Besedy

K tanci a poslechu hraje kapela Hot strings.

Oděv můžete sladit do galského nebo římského stylu.

Vstupné 350 Kč.

Prodej vstupenek proběhne 24. a 31. března po nedělních mších sv.

Prosme a bude nám dáno

V Písmu je psáno: „Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno.“ A tak Boha při mších svatých ale i v osobních modlitbách prosíme o dar víry, zdraví, lásky, prosíme za naše děti, rodiče nebo za úspěchy v zaměstnání. A mnohdy nám připadá, že nás Bůh nevyslyšel tak, jak jsme si přáli.

Tak se občas potýkáme s neúspěchy nebo nemocemi, jsme nespokojeni a zdá se nám, že se nám nedaří. Ano, velmi často těmto situacím nerozumíme, nechápeme, jak to či ono může náš Pán dopustit, a logicky se snažíme změnit vše, co se nám nelíbí.

Také jsem coby náctiletá měla jasnou představu, jak bude můj život v dospělosti vypadat, kolik budu mít dětí nebo jakou práci. Pak přišly ale překážky, které bylo mnohdy těžké překonat. A i v těchto případech si troufám říci, že nám Bůh dává to, co je pro nás nejlepší. Miluje nás a dává

nám to, o co jsme Ho žádali, jen trochu jinak. Prosila jsem o dar víry a Bůh mi naopak přichystal těžkosti, které jsem si nepřála. Tím se ale můj vztah k Bohu prohloubil.

Když se totiž necháme i touto „trnitou“ cestou vést, dojdeme až tam, kam máme namířeno – k našemu Pánu. Vždyť i Ježíš před svým ukřižováním na Golgotě trpěl, věděl však, že touto cestou musí jít a důvěřovat svému Otci. Tak i my, když se zastavíme, často si uvědomíme, že i těžkosti, které prožíváme, nás posouvají k našemu Pánu. Mnohdy zjistíme, že díky nim jsme prožili také spoustu hezkého, potkali nové lidi, pochopili Boží úmysl atd.

A právě proto i nyní, v době Velikonoc, si můžeme s Ježíšem opět projít křížovou cestu a ujistit se, že všechno v našem životě má smysl a svůj důvod. A za to patří našemu Otci nekonečné DÍKY. ■

Monika Hanáčková

Jednání ekonomické rady v roce 2023

Podle pokynů olomouckého arcibiskupství má v každé farnosti fungovat ekonomická rada. Nejinak je tomu i u nás. Ekonomická rada naší farnosti se schází nepravidelně, podle potřeb. V loňském roce 2023 to bylo 3x, ale např. v době, kdy se plánovala obnova terasy před kostelem, se její členové scházeli i každých 14 dnů.

Na březnové schůzi byla seznámena s očekávanou výší záloh na energie a s odvolou na arcibiskupství. Posuzovala nabídku na zateplení fary a debatovala o možnostech, zda je možné získat na tuto akci dotaci.

Na červencovém jednání bylo rozhodnuto, že část finančních prostředků z bankovních účtů bude převedena na termínované vklady, aby se zamezilo jejich postupnému znehodnocení. Členové rady posuzovali nabídky různých bank a částku, kterou si farnost může dovolit na ter-

mínovaný vklad uložit, aby byla schopna pokrýt provozní náklady. Výhodnost bylo potřeba posoudit i ve vztahu k tomu, u jaké banky bude veden běžný provozní účet. Rada také jednala o výměně světél v kostelech a o postupném odchodu ukrajinských maminek z fary s ohledem na to, že námi poskytnuté ubytování je skutečně nouzové a ony zde chtějí zůstat natrvalo nebo delší dobu.

Poslední schůze ekonomické rady proběhla v prosinci. Zabývala se tím, jak snížit míru inflace. Rozhodla o rozdělení volných financí na více částí a jejich převod na více termínovaných vkladů s různou výpovědní dobou a s různou mírou výnosu. Pro možnost žádat dotaci na snížení energetické náročnosti bylo potřeba získat předběžný energetický posudek, který nám potvrdil, že zateplením a výměnou

Poděkování a malá prosba

Letošní zkoušky našeho sboru jsme začali poněkud netradičně. První zkouška byla ve znamení oslavy kulatého výročí naší sbormistryně Zdeňky Kvasnicové. Děkujeme jí za dlouholeté vedení a za vše, co pro náš sbor dělá. Někdy to s námi nemá jednoduché, hlavně při zkoušení nových písní jí přiděláváme nemalé starosti. Velmi si Zdeňky vážíme a náš chrámový sbor si bez ní nedovedeme představit.

Ale to ještě není všechno. Zdeňka totiž dlouhé roky také zajišťuje varhanní doprovod nejen při mších svatých, ale i na křížových cestách či mariánských pobožnostech.

Proto jí do dalších let přejeme pevnou ruku jak při hraní, tak při vedení sboru, a vyprošujeme mnoho Božího požehnání, pomoc a ochranu Panny Marie a přímluvu sv. Cecílie, patronky varhaníků.

A nakonec malá prosba. Jestli rádi zpíváte, přijďte rozšířit naše řady, aby náš sbor neustále oslavoval Boha. Zkoušíme vždy ve středu po mši svaté v suterénu kostela. ■

Za chrámový sbor Katka Vávrová

■ Dokončení z minulé strany

oken a dveří dosáhneme až 60 % spotřeby plynu (požadováno je min. 30 %). Proto se rada shodla, že žádost o dotaci bude podána, přestože to znamená získat velké množství požadovaných podkladů, jako je vypracování stavební dokumentace sku-

tečného stavu, energetické posouzení, ornitologický posudek, posouzení hasičů a mnohé další.

Schůze ekonomické rady pokračují také letos, první proběhla v březnu. ■

Pavel Ludvík

Exodus – duchovní cvičení pro muže

Zkoušeli jste někdy vylézt na skálu? Na strmou, vysokou skálu? Nejprve si očima vyhledat vhodná místa na stoupnutí, uchycení, k odpočinku? A pak začít stoupat, posouvat se výš a výš. Pokud jsme nízko nad zemí, je to snadné, vždy můžeme seskočit, vrátit se. Pokud ovšem lezeme výš, bez jisticího lana se neobejdeme. Proto horolezci zpravidla stoupají ve dvojicích. Jeden odpočívá na vhodném místě a svému parťákovi popouští lano přes pevný, jisticí bod ukotvený ve skále. Druhý leze. Hledá vhodné stupy a chyty a bezpečně stoupá díky příteli, který ho jistí. Své role při výstupu mohou střídát.

Podobný princip jsem objevil v duchovním cvičení pro muže Exodus. Vrchol se jmenuje Velikonoční vzkříšení. Skála je velmi strmá. Cíl však rozhodně stojí za námahu. Jako bezpečné stupy slouží denní úryvky z Písma, pevnými chyty jsou denní zamyšlení, která ukazují bezpečnou cestu. Do samotného výstupu se nikdy nepouští lezec sám, vždy si pomáhá skupina několika mužů. Mají společné porady, odpočívají, pomáhají si, modlí se za sebe navzájem. Klíčové je rozdělení skupiny do dvojic lezců, kteří se navzájem jistí, jsou jeden druhému bezpečnou kotvou. Jsou ve spojení, pomáhají si. Vědí navzájem o sobě, jsou si pomoci v těžkých chvílích výstupu.

Na skále musí lezci překonávat různé nástrahy – hlad, drolící se skálu, nečekaný převis, padající kamení. Může přijít nečekaný déšť, pálit slunce nebo foukat nepříjemný vítr. Muže, kteří se rozhodli projít duchovním cvičením Exodus, čekají stejně těžké překážky – jídlo jen třikrát denně a vynechání sladkostí, omezení televize, internetu a sociálních sítí. To poskytnete čas na přebývání s Pánem. Nosnou chvílí dne je svatá hodina. Nemusí být celá, minimem je dvacet minut. Úryvek z Písma, zamyšlení a kontemplace. K některým formám Exodu patří i půst od alkoholu a sprchování studenou vodou.

Proč to všechno? Není to zbytečné, samoučelné? Naopak, je to velmi důležité. Říkám to z vlastní zkušenosti. Horolezci vystupují k vrcholu centimetr po centimetru. Během výstupu a především na vrcholu však pociťují obrovskou radost. Podobně je to na mé cestě s Exodem. Ráno se mi nechce dříve vylézt z postele. Několikrát musím odolávat touze se pod peřinu vrátit. Když ovšem odolám, mám čas na ztišení. Letos jsem opakovaně zkusil studenou sprchu. Nelitoval jsem. Studená voda mě probudí, osvěží a překvapivě zahřeje. A vždy zlepší náladu. Po ranním čtení a meditaci pak bývá den jiný. Jsem klidný, na mysl přicházejí slova díky i proseb. Mám radost, práce mě baví.

Číhá tu však jedno nebezpečí – začít si myslet, jak jsem dobrý, jak to všechno dokonale zvládám. Pak jsem na nejlepší cestě spadnout. Nedávno jsme byli na plese na Besedě. V ceně vstupenky bylo i občerstvení. Neodolal jsem, naložil si několik talířků dobrot a všechno to snědl. Exodus Neexodus. Spravedlivou odměnou bylo bolavé břicho a pocit zahanbení. V těchto chvílích výstupu pomáhá vzájemné jištění. Na skále přítel, který Tě jistí, zachytí Tvůj pád. A v Exodu? Podrží Tě Tvůj přítel ve dvojici. Zavoláte si, vyslechne, poradí, nevyčítá, modlí se. Nádherně to funguje.

Exodus nás učí být muži pro ostatní. Vede ke zpevnění, zakotvení v Bohu. Bůh je našim hlavním jisticím bodem. Z něho čerpáme, od něho je všechna síla a energie. Tu pak můžeme přinášet do dnešního zmateného světa. Zaujal vás náš výstup? Tak několik informací: Exodus je duchovní cvičení pro muže. Koná se několikrát za rok. Exodus 90 a Exodus 40 probíhá před Velikonoce, Exodus Advent začíná koncem listopadu. Toto cvičení existuje i na léto a podzim. Více na www.exodus90.cz. Potkáme se na některém z vrcholů? ■

Petr Staněk

Knězi je potřeba ulehčit a pomoci

V březnu začal ve Zlíně kurz pastoračních pomocníků. Účastní se ho i Maruška Jurygáčková, kterou známe jako aktivní členku našeho farního společenství. V následujícím rozhovoru nám popisuje důvody, proč se kurzu účastní a jaké z něho má první dojmy.

Když jsi nabídku na ten kurz dostala, jak dlouho jsi ji zvažovala? Bylo těžké se rozhodnout?

Otec Pavel mně to nabídl někdy koncem ledna. Zvažovala jsem všechna pro a proti. Uklidnilo mě zjištění, že kurz bude probíhat v sobotu. Potom jsem to nějak odevdala do „vyšších sfér“ a to mi pomohlo. No, půjdu do toho, ono to nějak dopadne. Když mi to nepůjde, nechám toho.

Radila ses o tom doma s manželem? Co na tvé rozhodnutí říkaly děti a rodina?

Manžel reagoval vlažně. Cože jsem si to zase vymyslela? Už mám jakési roky. A kdo bude pomáhat s vnoučaty? Zbytek rodiny neprotestoval. Zajímali se, co to bude obnášet, jak to půjde dohromady s mými ostatními povinnostmi. Nejmladší dcera čekala miminko a doma má další dva prcky, tak tam jsem trochu viděla zádrhel. Ale vzájemně jsme se uklidnili, že je to v sobotu, že to dáme.

Dokážeš popsat důvody, proč ses rozhodla nabídku přijmout?

Víš, jak situace v církvi vypadá. Kněží jsou zasypáváni spoustou povinností, mají toho opravdu moc. Můžeme být rádi, že máme ve farnosti otce Pavla. Ale aby ten zápfah vydržel, je potřeba mu alespoň trochu ulehčit a pomoci. Když jsem měla své rodiče na Senioru, byla jsem ráda, když je zao-patřil. Když byli už u konce své cesty, opět je navštívil se svátostmi. Maruška Čechová jim přinášela sv. přijímání. Tak bych to mohla také nějak oplatit, ne?

Kurz je sice teprve na začátku, ale určitě už máš o něm nějakou představu. Mohla bys popsat, co je obsahem kurzu a jakou má délku?

Kurz trvá od začátku března do října tohoto roku. O prázdninách nám bylo doporučeno samostudium, aby se nám to hned všechno nevykouřilo z hlavy. Témata jsou různá. Společenství ve farnostech, věrouka, Písmo svaté, liturgický zpěv, církevní právo a mnoho dalšího. Zatím nám přednášel otec K. Obr, otec V. Mrázek, otec M. Šálek a otec A. Pražan. Vcelku je pro kněze náročné, že musí za dopoledne zvládnout Starý zákon a odpoledne hned Nový. Ale člověka to obohatí, osvěží si to, co už zapomněl, a dozví se něco nového.

Jak kurz probíhá?

Kurz probíhá přibližně každou druhou sobotu. Vzděláváme se na Regině ve Zlíně. Je nás tam asi 50, z toho tři čtvrtiny jsou chlapi. Z naší farnosti jsme asi 3, většina je převážně ze Zlína, ale jsou tam i lidé z Velkého Ořechova, Valašských Klobouk. První setkání jsme mohli začít mší svatou, protože v Regině je kaple. Z prvního setkání jsem byla trochu nejistá, neznala jsem nikoho, snad pár lidí od vidění. Můj poznatek hned na začátku kurzu byl, že pokud se říká o ženách, že jsou upovídané, tak mohu dosvědčit, že chlapi víc. O přestávce tam bylo jak ve včelím úlu, no spíš v sršním ležení. Takže z toho plyne skvělá, přátelská nálada. Máme možnost si tam dát kávu, čaj, buchty. Je tam dobře.

Až kurz dokončíš, co ti jeho absolvování umožní?

Víš Pavle, já ani nevím. To asi rozhodne až otec Pavel. Tak snad bych mohla, pokud mi to svěří, přinášet sv. přijímání na Senior. No, ale budeme dělat závěrečný test, takže ještě nemám nic jistého. ■

Rozhovor připravil Pavel Ludvík

Národní týden manželství po otrokovicku

Již od roku 2007 probíhá po vzoru jiných zemí i v té naší **Národní týden manželství**, jehož iniciátoři se snaží poukázat a vyzvednout hodnotu manželství jako takového a podpořit manžele na společné životní cestě. Letošní téma neslo název **Kořeny a křídla**. Kořeny jsou jako základní hodnoty, tradice a zkušenosti, které do manželství přinášíme a o které se v těžkých chvílích můžeme opřít. Křídla symbolizují růst, změnu a vývoj, aby manželství nebylo statické, umožňují objevovat nové horizonty, přizpůsobit se novým situacím a výzvám. Důležité je však najít rovnováhu. Příliš pevné kořeny mohou bránit v růstu. Příliš velká křídla mohou vést k nestabilitě. Obojí v rovnováze je však předpokladem k zdravému rodinnému zázemí pro nás i naše děti, aby v pravý čas dokázaly rozevřít svá křídla a osamostatnit se.

Týden manželství nabízí spoustu příležitostí, jak se na chvíli zastavit nebo aspoň zpomalit v proudu každodenních, někdy až stereotypních povinností, úkolů či zvyklostí. Pobízí nás na chvíli vystoupit ze zajetých kolejí a pohledět blíže na svého partnera a zainvestovat do našeho vztahu. Možností je spousta. S manželem jsme se v minulých letech zúčastnili různých přednášek a seminářů, které měly vždy příjemnou atmosféru a člověk z nich odcházel nejen s novými poznatky, ale hlavně povzbuzen, že kráčí po správné cestě.

Další možnou aktivitou jsou také SMS výzvy pro manžele, jiné pro něj a jiné zase pro ni. Každý den tak obdržíte SMS zprávou konkrétní inspiraci, kterou můžete potěšit svého partnera. Něco uvařit, koupit nějakou pozornost, zajít na procházku, do kina, napsat báseň nebo krátký vzkaz o tom, čeho si na druhém nejvíce vážíte.

Úkoly to nejsou těžké, jak jsme však již mnohokrát zjistili, daleko těžší je realizovat je v konkrétním čase a rozpoložení... Být upravená, milá a usměvavá po náročném dni v práci, odpoledním pendlování mezi kroužky, psaní domácích úkolů a večerním vaření, je úkol nelehký. Není vůbec jednoduché vyjádřit svůj obdiv partnerovi ve chvíli, kdy spěcháte na koncert a nemá zrovna nejlepší náladu. A takové pozvání na rande, může přijít v okamžiku, kdy právě gruntujete, taky nevhod.

Už jsme se ale za ta společná léta naučili nejen slevit ze svých nároků, ale také vystoupit ze svého pohodlí a vyjít vstříc tomu druhému. A jakkoliv nám to přišlo náročné a nemožné, tak jsme nakonec v národním týdnu manželství stihli nejen koncert, společnou večeři, divadelní představení, spoustu drobných pozorností, ale i procházku se zastaveními na venkovní cestě pro manžele. Zvládli jsme si na sebe najít čas, promluvit si více do hloubky o tom, co zrovna prožíváme, ale také se ohlédnout za těmi léty, která máme již za sebou. A protože národní týden manželství předchází našemu výročí svatby, celý týden jsme vděčně završili mší obětovanou za naše manželství a naše rodiny.

Díky týdnu manželství dostáváme jistou možnost retrospektivy. Přála bych však nám i všem manželským párům, ať už stíhají jakkoliv dlouhý metr svého společného života, aby si i v dalších dnech vydařených i náročných dokázali zas a znovu najít na sebe čas, vyslechnout druhého, chytit se za ruku, usmát se, pohladit či obejmout, vyjádřit si lásku, obdiv nebo pochopení – prostě být spolu a rádi. ■

Anna Janotová ml.

Ze života turistického oddílu

TOMácká zábava 3. 2. 2024

O co jde? Jak dobře víte, každé léto se naše oddíly sbalí a odjedou na tábor, který nese nějaké téma. Abychom zavzpomínali a o naše táborové zážitky se podělili, organizujeme oddílový ples – TOMáckou zábavu se stejnou tematikou, jakou měl předchozí tábor. Letošní TOMácká se proto nesla ve středověkém stylu! Oddíloví vedoucí si připravili doprovodný program, večer všem zpříjemňovala kapela mladých muzikantů, dobré jídlo, pití a hlavně prostředí oddíláků, farníků a přátel.

Akce skupinky Potkanů 10. a 24. 2. 2024

Nejstarší skupinka kluků, Potkani, se rozhodla strávit únor aktivně hned dvěma akcemi. Nejprve kluci překonávali sami sebe na horolezeckých stěnách Vertikon ve Zlíně. O dva týdny později prošli při výšlapu na Kelčský Javorník speciální křížovou cestu zaměřenou na postní dobu. Na obou akcích využili krásné okolní přírody k různorodým úkolům a hrám.

SWAP 17. 2. 2024

Skříně nám praskají ve švech, a přesto nemáme co na sebe... Tento problém se rozhodla vyřešit nejstarší skupinka holek – Sluníčka. Holky uspořádaly v suterénu kostela velké „bazárkové“ odpoledne. Kdo chtěl, přinesl oblečení, které už mu nesedne, a na oplátku si mohl nějaké jiné přinést domů. Někteří si přišli jen tak sednout, popovídat s ostatními u kávy a poslechnout si živou hudbu nadšených kapelníků.

Uklidme Česko 2. 3. 2024

Do celorepublikové dobrovolnické akce Uklidme Česko se z celé ČR přihlásilo téměř 2,5 tisíce úklidových skupin. Mezi tímto obrovským číslem byl také náš oddíl, který pomohl v úklidu našeho města. Děti nafasovaly pracovní rukavice, pytle a vyrázily do terénu. Přispěly tak ke komfortu a čistotě Otrokovic. Celkově se posbíralo

30 pytlů odpadu. Všem účastníkům patří velké díky!

Venkovní křížová cesta 2. 3. 2024

„U Boha není přece nic nemožné...“ toho jsme byli svědky při venkovní křížové cestě plné překážek. Cesta vedla ve tmě za doprovodu loučí od kostela ke kapličce se zvoničkou k památce sv. Huberta. Byla možnost se v tichosti přírody zamyslet při čtení zastavení a krátké modlitbě. Ježíšova cesta nebyla jednoduchá, proto jsme i my zvolili obtížný terén, a tím se mu snad zase o trochu více přiblížili.

KOPR

KOPR (setkání všech vedoucích) = Kormidlo (setkání holek) + Prase (PRACovní SEtkání kluků)

A co se na takovém Koprovém setkání dělá? Řeší se samé tajné věci! Plánuje se letní tábor v Bánově pro skupinky Žabek, Žraloků, Sluníček a Potkanů. Za tento rok už jsme jakožto vedoucí měli taková setkání dvě. Ale naplánování našeho tábora vyžaduje mnohem více KOPRu! Co však už teď můžeme prozradit je termín letního tábora a to 7. 7. – 20. 7. 2024.

Více informací o naší činnosti a spoustu fotek najdete na webových stránkách: www.tom-otrokovice.cz a v naší oddílové fotogalerii (tom-otrokovice.cz > odkazy > fotogalerie). ■

Anička Janotová nejml.

Velká velikonoční inventura

Nedávno jsem přemýšlel, kolik farníků je ochotných pomoci se zajištěním chodu farnosti. Napočítal jsem jich nejméně 100. To je ohromné číslo a patří jim upřímné poděkování celého našeho farního společenství.

Přesto ale nestíháme. Na něco už prostě nemáme síly. Proto na konci roku přestane vycházet Farní občasník, neproběhne také farní dovolená a neoslavíme Boží Tělo velkým průvodem městem. Někdy hledáme nová řešení. Např. se zmenšuje skupina akolytů. A tak nám začnou podávat přijímání i ženy. Někteří farníci začali navštěvovat kurz pro pastorační asistenty, aby mohli v budoucnu faráři pomáhat.

Ze skupiny kostelníků vypadli dva kvůli operacím a ostatní je s vypětím všech sil nahrazují. Možná si řeknete, že by je mohl zastoupit kněz, ale to se pak může stát, že budeme přede mší čekat v hloučku na terase, až odněkud dojde a odemkne nám kostel, a určitě nebude čas na svátost smíření.

V případech, že náš kněz bude pověřen i péčí o jinou farnost, budeme muset část jeho povinností převzít my sami. Mohou to být např. administrativní práce při různých opravách, zajištění údržby budov, ale také příprava lidí na přijetí některých svátostí nebo výuka náboženství. V řadě farností v zahraničí to už takto funguje. Proč by to nemohlo fungovat i u nás?

Určitě není nutné mít obavu, že by tito lidé museli s vyplazeným jazykem utíkat ze svého zaměstnání na další směnu na faru. Může se jednat třeba o to, že v týdnu pravidelně nebo nepravidelně obětují jednu dvě hodiny na pomoc farnosti.

Chce to ale udělat inventuru svého smýšlení. Třeba právě nyní – v rámci přípravy na Velikonoce. Chci pomoci farnosti? Jsem schopen si jinak a lépe organizovat čas? Jaké schopnosti mám a můžu je farnosti nabídnout?

Když se inventarizuje majetek ve firmách, najdou se přitom někdy věci, o kterých nikdo nevěděl. Věřím, že při inventuře našeho nitra to může být podobné, že můžeme v sobě také najít podobně skrytý kus odhodlání pomoci farnosti. ■

Pavel Ludvík

Pletení obvazů bylo ukončeno

Vzhledem k tomu, že jsou stále dotazy na pletení obvazů, oznamujeme, že pletení bylo ukončeno z důvodu nedostatku příze, a také protože není nikdo, kdo by se o to celostátně staral. Děkujeme všem pletačkám, dobrodincům a podporovatelům. Za všechny byla v únoru sloužena nedělní ranní mše svatá. ■

M. Knapková, E. Podešvová, M. Šmiková

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Pavel Šupol, Pavel Ludvík. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 734 263 904 . E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnostotrokovice.cz>. Autoři textů jsou podepsáni pod příspěvky. Jazyková korektura: Míša Samohýlová. Obsahová korektura: Anna Janotová. Fotografie: archiv turistického oddílu, Pavel Ludvík, Vojta Rafaja, Jarmila Lacigová, Freepik.com. Uzávěrka dalšího čísla: 26. 5. 2024. Vydání dalšího čísla: 9. 6. 2024.